

Ik maak bezwaar tegen het voornemen om de beleidsdekkingsgraad voor pensioenen te verlagen naar 105% en wel om de volgende redenen.

1. DNB rekenrente, waar de dekkingsgraad mee samenhangt, is sinds 2008 afgeleid van de korte termijn RTS van Nederlandse obligaties. En als FTK in 2015 opgenomen in de pensioenwet. Deze, extreem lage rente wijkt in grote mate af van de EIOPA UFR voor pensioenen. Zo stond de EIOPA UFR in 2020 op 3,65% terwijl DNB 0,3% hanteerde. Hoewel ieder land zelf verantwoordelijk is voor de pensioenen, bepalen de grote landen van de EU de waarde van de Euro in de toekomst (en niet Nederland met slechts 3% van de EU bevolking).

Nederland voert binnen de EU geen eigen monetair beleid, daarom dient het baseren van de Nederlandse pensioenen op de waarde (UFR) van de Euro in de toekomst een afgeleide te zijn van de EIOPA en niet die van Nederlandse korte termijn obligatie waarden. DNB gaat verder voorbij aan het feit dat pensioenfondsen, in tegenstelling tot banken een beleggingsportefeuille hebben die een zeer lange termijn (40-60 jaar) bestrijkt.

Pensioenfondsen gaan niet failliet en worden niet opgekocht, zoals banken.

En hoeven dus geen 'dagwaarde' te vertegenwoordigen als zij prudent met rendementen en rentekoersen omgaan. Zij zijn uitstekend toegerust om op lange termijn investeringen te doen.

We zien dan ook door de marktwerking de inflatie en rente, na een periode van kunstmatige verlaging door de ECB, weer stijgen. Het verdienmodel van banken is immers het uitlenen van geld tegen rente. Anders vallen zij om, banken unie en ESM ten spijt.

Verder hanteert DNB voor Nederlandse verzekeringsmaatschappijen, die ook in pensioenen doen en een veel hogere rekenrente.

Ik maak bezwaar tegen het voornemen om de beleidsdekkingsgraad voor pensioenen te verlagen naar 105% en wel om de volgende redenen.

1. DNB rekenrente, waar de dekkingsgraad mee samenhangt, is sinds 2008 afgeleid van de korte termijn RTS van Nederlandse obligaties. En als FTK in 2015 opgenomen in de pensioenwet. Deze, extreem lage rente wijkt in grote mate af van de EIOPA UFR voor pensioenen. Zo stond de EIOPA UFR in 2020 op 3,65% terwijl DNB 0,3% hanteerde. Hoewel ieder land zelf verantwoordelijk is voor de pensioenen, bepalen de grote landen van de EU de waarde van de Euro in de toekomst (en niet Nederland met slechts 3% van de EU bevolking).

Nederland voert binnen de EU geen eigen monetair beleid, daarom dient het baseren van de Nederlandse pensioenen op de waarde (UFR) van de Euro in de toekomst een afgeleide te zijn van de EIOPA en niet die van Nederlandse korte termijn obligatie waarden.

DNB gaat verder voorbij aan het feit dat pensioenfondsen, in tegenstelling tot banken een beleggingsportefeuille hebben die een zeer lange termijn (40-60 jaar) bestrijkt.

Pensioenfondsen gaan niet failliet en worden niet opgekocht, zoals banken.

En hoeven dus geen 'dagwaarde' te vertegenwoordigen als zij prudent met rendementen en rentekoersen omgaan. Zij zijn uitstekend toegerust om op lange termijn investeringen te doen.

We zien dan ook door de marktwerking de inflatie en rente, na een periode van kunstmatige verlaging door de ECB, weer stijgen. Het verdienen van banken is immers het uitlenen van geld tegen rente. Anders vallen zij om, banken unie en ESM ten spijt.

Verder hanteert DNB voor Nederlandse verzekeringsmaatschappijen, die ook in pensioenen doen en een veel hogere rekenrente.

Ik maak bezwaar tegen het voornemen om de beleidsdekkingsgraad voor pensioenen te verlagen naar 105% en wel om de volgende redenen.

1. DNB rekenrente, waar de dekkingsgraad mee samenhangt, is sinds 2008 afgeleid van de korte termijn RTS van Nederlandse obligaties. En als FTK in 2015 opgenomen in de pensioenwet. Deze, extreem lage rente wijkt in grote mate af van de EIOPA UFR voor pensioenen. Zo stond de EIOPA UFR in 2020 op 3,65% terwijl DNB 0,3% hanteerde. Hoewel ieder land zelf verantwoordelijk is voor de pensioenen, bepalen de grote landen van de EU de waarde van de Euro in de toekomst (en niet Nederland met slechts 3% van de EU bevolking).

Nederland voert binnen de EU geen eigen monetair beleid, daarom dient het baseren van de Nederlandse pensioenen op de waarde (UFR) van de Euro in de toekomst een afgeleide te zijn van de EIOPA en niet die van Nederlandse korte termijn obligatie waarden. DNB gaat verder voorbij aan het feit dat pensioenfondsen, in tegenstelling tot banken een beleggingsportefeuille hebben die een zeer lange termijn (40-60 jaar) bestrijkt.

Pensioenfondsen gaan niet failliet en worden niet opgekocht, zoals banken.

En hoeven dus geen 'dagwaarde' te vertegenwoordigen als zij prudent met rendementen en rentekoersen omgaan. Zij zijn uitstekend toegerust om op lange termijn investeringen te doen.

We zien dan ook door de marktwerking de inflatie en rente, na een periode van kunstmatige verlaging door de ECB, weer stijgen. Het verdienen van banken is immers het uitlenen van geld tegen rente. Anders vallen zij om, banken unie en ESM ten spijt.

Verder hanteert DNB voor Nederlandse verzekeringsmaatschappijen, die ook in pensioenen doen en een veel hogere rekenrente.

Ik maak bezwaar tegen het voornemen om de beleidsdekkingsgraad voor pensioenen te verlagen naar 105% en wel om de volgende redenen.

1. DNB rekenrente, waar de dekkingsgraad mee samenhangt, is sinds 2008 afgeleid van de korte termijn RTS van Nederlandse obligaties. En als FTK in 2015 opgenomen in de pensioenwet. Deze, extreem lage rente wijkt in grote mate af van de EIOPA UFR voor pensioenen. Zo stond de EIOPA UFR in 2020 op 3,65% terwijl DNB 0,3% hanteerde. Hoewel ieder land zelf verantwoordelijk is voor de pensioenen, bepalen de grote landen van de EU de waarde van de Euro in de toekomst (en niet Nederland met slechts 3% van de EU bevolking).

Nederland voert binnen de EU geen eigen monetair beleid, daarom dient het baseren van de Nederlandse pensioenen op de waarde (UFR) van de Euro in de toekomst een afgeleide te zijn van de EIOPA en niet die van Nederlandse korte termijn obligatie waarden. DNB gaat verder voorbij aan het feit dat pensioenfondsen, in tegenstelling tot banken een beleggingsportefeuille hebben die een zeer lange termijn (40-60 jaar) bestrijkt.

Pensioenfondsen gaan niet failliet en worden niet opgekocht, zoals banken.

En hoeven dus geen 'dagwaarde' te vertegenwoordigen als zij prudent met rendementen en rentekoersen omgaan. Zij zijn uitstekend toegerust om op lange termijn investeringen te doen.

We zien dan ook door de marktwerking de inflatie en rente, na een periode van kunstmatige verlaging door de ECB, weer stijgen. Het verdienmodel van banken is immers het uitlenen van geld tegen rente. Anders vallen zij om, banken unie en ESM ten spijt.

Verder hanteert DNB voor Nederlandse verzekeringsmaatschappijen, die ook in pensioenen doen en een veel

- hogere rekenrente.